

ДИСТРИКТОВА КОНВЕНЦІЯ КОМПАРТІЇ КАНАДИ В КЕЛГАРИ.

В дні 17, 18 і 19 квітня 1927 року відбулася в Келгарі, Алта, конвенція 8-го дистрикту Комуністичної Партії Канади, на якій було 14 делегатів з правом рішучого голосу, а кілька з правом дорадчого голосу.

Конвенція впродовж трох днів своїх нарад обговорила багато справ внутрі-партійного характеру та загально-організаційного — як працю в трейд-юніях, між жінками-робітницями, молоддю, між фермерами і т. ін. Обговорила справу імміграції, безробіття та зв'язку класової боротьби. По всіх цих питаннях конвенція ухвалила відповідні резолюції, пропозиції до всекравової конвенції К.П.К., що відбувається в червні ц. р. в Торонто.

Конвенція сконстатувала деяке заєднання партійних обов'язків членами, підпадок активності, а тому вся робота часто впадає на активніших одиноків. Найголовніше відчувається брак сталого правильного зв'язку між партійними групами та центральними зар'ядами. Так само не провадиться регулярної освітньої праці серед членства.

Сконстатовано, що завдяки об'їзду представника "Воркера", циркуляція партійного органу збільшилася в західній Канаді. Ухвалено резолюцію, щоб партійні групи подбали про диспувачів до "Воркера" про положення в західній Канаді, про положення в трейд-юніях і тим зробили "Воркера" цікавішим для робітників західної Канади. Ухвалено також, щоб повести в травні енергійну кампанію за придбання більше членства до партії та перевести реєстрацію теперішнього членства, втягнувши до активної праці тих, що останніми часами, хоч є членами партії, не виказують активності. Так само ухвалено подбати про поширення партійної преси серед жінок та серед молоді.

На організаційному полі рішено тримати в об'їзді сталого організатора.

Тому, що "Воркер" став більш масовою газетою, чим чисто партійним органом, конвенція висловила бажання до всекравової конвенції, щоб побіч "Воркера" видавати чисто партійний журнал на вірзень британського "Комуніста", в я-

кому спеціально обговорювати та дебатувати чисто партійні справи, а це сприяло б інтелектуальному розвитку членства.

Висловлено також бажання, щоб осідком дистриктові екзекутиви було місто Келгарі, яке положе в більш індустріальному осередку чим Едмонтон, однак покищо полішено ще Едмонтон, головню до того часу, поки не буде назначено сталого платючого секретаря-організатора.

Обговорено також працю й завдання партійних товариств серед трейд-юній й зроблено відповідні пропозиції до всекравової конвенції.

Тов. Лейман критикував дотеперішню не зовсім правильну тактику й діяльність партійного членства в трейд-юніях та сказав, що партійні члени повинні присвятити більше уваги щоденним потребам робітництва, як боротьба за підвищення платні й ін. Але для цього партійні члени повинні мати більше деректив від центральних зар'ядів.

Звернено увагу на те, що зв'язки класової боротьби в Канаді томляться в тюрмах, а албертійський фермерський уряд нічого не зробив, щоб увільнити з тюрми т. МекДоналда й Буна.

Теперішня імміграційна політика домінійального уряду вже створила велике безробіття в західній Канаді. Розрахована вона на те, щоб створити надвишку робітничих рук, аби в такий спосіб знищити існуючу заробітну платню. Взв'язки на увагу те, що на найблищу осінь і зиму витвориться велике безробіття внаслідок напливу іммігрантів, конвенція ухвалила, щоб справу безробіття ставити під обговорення на кожноразовому мітингу, зробити її також важною, як і справи трейд-юній чи організаційної праці серед жінок-робітниць.

На конвенції перечитано цікавого листа від фермера-комуніста Екслсона, який каже, що партія мало уваги присвячує праці серед фермерства та домагається, щоб на цю діяльність партійної праці звернено більше уваги на майбутнє. До дистриктові екзекутиви вибрані такі т.т.: Лейман, Полот, Рейд і Клибановський. П'ятого члена має дібрати екзекутива з між едмонтонського членства.

ЛИСТ Т. СТ. ЛАНЦУЦЬКОГО З ТЮРМИ.

Наша редакція отримала кілька листів від посла польського союзу т. Ст. Ланцуцького, які він надіслав з тюрми в Мокотові до польських робітників в Торонто. На цю тему писав подорожнього листа, а в дальших числах подамо інші листи.

Тюрма в Мокотові, Подляска.

Дорогі Товариші! В імені ув'язнених товаришів в Мокотові висказую сердечну подяку за бажання й уділену нам поміч в сумі 10 дол. Життя наше тяжке, нужда в краю жахлива, нема одного дня, щоб хроніки буржуазних часописів не подавали довгих лист повнених самовбивств робітників і робітниць, позбавлених праці. В тих умовах загальної кризи в промислі й великого безробіття нема й мови, щоб родини могли прийти з допомогою ув'язненим. Листи, що їх товариші доставляють від своїх родин, є прямо жахливі, від них стигне кров в ділах, жінки наші випродують все до останньої латки, дорожечка росте з тижня на тиждень, про заробіток не може бути й мови. Фашистський терор Пилсудського шалє в цілім краю. Останнім часом арештовано чотирох білоруських послів і одного з Недазеджної Селянської Партії. Окрім того загнано в тюрми цілі сотні білоруських та українських селян. Про арешти польських робітників вже й не пишу, бо це для нас щоденний

хліб. Польська буржуазія з Пилсудським і "соціалістом" Морачевським на чолі здавлює всякий об'яв революційного руху в краю, хоча в цей спосіб прочистити собі ґрунт, щоб на випадок війни з СРСР — до якої троюдить Англія і що виконує послушно фашист Пилсудський і льокайська П.П.С. — мати забезпечене запілля. Злудні надії робітників і селян — без ріжниць національності, — які покладали вони на Пилсудського, поволи лопають, фашистський характер уряду стає шораз більше очевидним, бо не лише земельну реформу, але навіть її тинь погребано зовсім і наступ на останні залишки здобутків робітництва стає шораз більше нахабним. Пелесесівці, які це личить для вірних льокаїв на службі буржуазії, заснонують своїм заплямленим прапором фашистський характер уряду. Помимо їх з'усиль замаскувати перед робітництвом і селянством свою вірну службу Пилсудському й закрити справжнє обличчя його фашистського режиму, широкі маси чують на своїй власній шкірі розбишачі методи уряду Пилсудського і починають розуміти, що цей уряд є найскравішим речником інтересів великого капіталу й обшаряків і що від такого уряду їм нічого надіятись. Село починає революціонізуватися, а союз робітників

і селян шораз більше міцнішає. Одиною партією, яка репрезентує інтереси найширших верств робітників і селян, є Компартия Польщі; під її прапором горнуть шораз більше всі пригнічені й визискувані. Віримо глибоко, що початок кінця вже недалекий. З комуністичним поздоровленням

Станислав Ланцуцький.

"СНЕП ШАТС",
НЕЩАСНЕ ЖИТТЯ.
Я зауважив, що в хаті щось ненормально.
Жінка заплакала, чоловік надутий.
— Я таки довше не буду тати, всім буду казати...
— Тихо будь...
Але жінка таки своє.
— Я хора, мені треба до лікаря, а він...
— Чого ви починаєте сваритися? — спитав я.
— А ви не знаєте баби? — сказав чоловік, стараючись звернути на іншу тему.
— Вчора прийшов п'яний, сьогодні цілий день пив, все ле, не дає ані про мене, ані про дітей, я по цілих ночах не сплю, виглядаю його, я хора, мені треба йти на операцію, а тут ані зломаного цента, бо все виносив по коршмак.
— Замовчи!
— Десь інші чоловіки поправились, повисувалися до робітничих організацій, гарно живуть собі зі своїми жінками та дітьми, а тут... Я в него гірше наймички, — сказала вона й вибухла голосним плачем.
Оттак все, як бачите, — сказав чоловік, звертаючись до мене. — Кричить, свариться, плаче...
— Дай мені грошей для лікаря, — перервала вона його.
— Тебе й сто чортів не візьме.
— Але-ж бо ви справді повинні звернути увагу на хору жінку — вмівшася я.
— Від чого жінка може слабувати? До роботи не ходить, їсть досить, я не вірю...
— О, так, він все не вірить. Я не прийшов вас мирити й тому не хочу нічого казати, не хочу мішатися до ваших справ.
— Але-ж прошу я вас, — благала мене жінка, — вислухайте мене. Вже п'ятнадцять років, як ми побралися і від того часу він не дав мені ані цента. Всі гроші, що заробляє, носить доти, доки не проле. Я в него — нічо. Моє життя лише страх та сльози. Як-би мені так не дити... Не раз прошу його до Укр. Роб. Дому на представлення, на концерт, кажу, прошу, щоб вечерами сидів дома, зачинаю з ним балачку, бо я-ж його жінка, ми повинні спільно порадитися, поділитися смутком, але де там.
— Що я маю з бабою до розговору, — буркнув чоловік.
— О, говорите є багато, — сказав я. — З жінкою треба все радитися. Коди жінка менше розуміє, то треба її вчити, а коди жінка розуміє більше, то треба послухати і її добрих порад. Жінка — це найбільший друг чоловіка. Ви не повинні називати свою дружину "бабою", бо це дуже не гарно.
— Я вже не маю що говорити.
— Він все так, коли йому хтось щось добре скаже.
— Буде, буде з тебе, хіба ти це мене не знаєш?
— От нещасне життя моє — сказала жінка втираючи фартухом очі.
Я довше не хотів слухати тих плачів і нарікань і вишов з хати не кажучи навіть чого приходив.
Чи мало такого є між робітництвом?
Шкода лише тих жінок, що ціле життя живуть в страху й омивають свої ліди власними сльозами. Шкода дітей, але тяжко цему зарадити.
Бо... темнота, темнота.
Драпака.

Геть біло капіталістичний терор! Волю взяти класової боротьби, борям за робітничу справу, що томляться в капіталістичних тюрмах!

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ІНСТИТУТ НАУКОВОЇ МОВИ — ЦЕНТР ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ.

В Києві відбулися річні збори Інституту Наукової Мови, де було зроблено доповідь про його роботу за минулий рік. Інститут нині складається з 5-ти відділів, що нараховують 253 співробітників, серед них найкращі наукові сили України. На чолі Інституту неодмінний секретар Української Академії Наук академик Кримський, відділом природознавства відає акад. Тутковський, соціально-економічним — акад. Михайло Грушевський і мистецьким акад. Новицький. Є ще сільсько-господарський відділ і технічний.

Інститут нині розроблює матеріали для 34 термінологічних словників з усіх царин знання. За рік було складено понад 2 мільйони карток з термінологічним матеріалом. Природнична секція відділу природознавства організувала кілька експедицій на Полтавщині, Дніпропетровщині та на узбережжя Чорного та Азовського морів, де було зафіксовано понад 2,000 термінів, досі незнаних у літературі.

Інститут встановив науковий зв'язок з закордоном і редагує тепер українську частину агрикультурного словника, що його видає римська сільсько-господарська Академія 36 мовами. Поширюються зв'язки з аналогічними установами інших держав.

Укроловуна, визначивши Інститут за центр термінологічної роботи на Україні, запропонувала йому взяти на себе терміно-філологічний контроль над усіма основними виданнями, що виходять українською мовою. Крім того Укроловуна запропонувала Інституту охопити своєю термінологічною роботою нові царини знання.

НАЙБІЛЬША НА УКРАЇНІ БІБЛІОТЕКА.

За постановою Наркомосії в Києві утворюється величезна найбільша в У.С.Р.Р. бібліотека, шляхом злиття всенародньої бібліотеки У.А.Н. з частинною бібліотекою І.Н.О. (колишнього університету св. Володимира).

Всенародня бібліотека набуває понад 100 тисяч нових книжок. Отже для об'єднання бібліотек доведеться взяти ще друге приміщення. Тепер спішно добудовують новий будинок на території ІНО.

Остаточне питання про приміщення для найбільшої в Україні бібліотеки буде розв'язано, коли буде добудовано новий будинок Академії Наук (колишня Ольгінська гімназія) і частину старих приміщень Української Академії Наук передадуть бібліотеці.

ТРЕТІЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ З'ЇЗД РОБІТНИКІВ МИСТЕЦТВА.

В Харкові закрився третій Всеукраїнський з'їзд робітників мистецтва.

З'їзд констатував зміцнення художньо-театральної справи на Україні. З'їзд доручив усім окрпрофорганізаціям допомагати органам НКОСвїти в справі дальшого розгортання сітки театрв на Україні. Чимало уваги у своїх постановках з'їзд звернув на оздоровлення акторського побуту.

НОВІ ЖУРНАЛИ.

Природнична секція Харківського Наукового Товариства починає видавати щомісячний журнал "Вістник Природознавства". Журнал має бути науковим органом, але з загальноприступним змістом, розрахованим на широкі кола читачів. Перше число мало вийти в квітні.

Український комітет краєзнавства почав видавати щомісячний часопис: "Краєзнавство".

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БЕЗСОВІСНА СПЕКУЛЯЦІЯ НА ІМІГРАНТАХ.

Руен, Кве. В провінції Квебек є одна нещастя, а з нею й невідомість вважються найбільшими нашими ворогами, які не дозволяють нам пірати наші кайдани. Але це з певністю скоро наступить, коли кожний свідомий робітник щиро працюватиме в тім напрямі, щоб відкрити очі своїм незрячим ще товаришам. Найкраще це можна зробити через нашу пресу. Стараймося, щоб кожний робітник читав свою робітничу пресу, а тоді ми скоро дійдемо до щастя.

З НАГОДИ ПРОВІНЦІАЛЬНОГО З'ЇЗДУ.

Едмонтон, Алта. В п'ятницю, 15 квітня ц. р. ввечерю Секція Молоді відіграла славу літової опери М. Лисенка п. н. "Коза Дереза". Молодечкі артисти виконали в цій штуці надзвичайно добре, хоч штука ця досить трудна для виконання. Можна погулявати молодечку товаришам і товаришам за так вмілу гру в спів і побачити їм на майбутнє це кращих успіхів в подібних інших штуках.

Тому, що згадана діточа опера була надто коротка, щоб вповнити цілу програму цього вечора, то другу половину програми виконала друга група мандолінової оркестри, яка теж поспішала дуже гарно.

В позитивній програмі виступив з промовою представник від Ц.В.К. ТурфДім, алдермен т. В. Н. Колієник з Вінніпегу, якого пошу на сцені публіка привітала бурєю оплесків, даючи тимчасим вислів радості і за здобутків вінніпегського робітництва на політичній полі.

В суботу, 16 квітня Драмгурток відіграв історичну драму п. н. "Тарас Бульба під Дубном". Гра вийшла середньо-добре, бо поминувши добре виконали ролі деяких одиноків, гуртові сцени вийшли мило.

Хоч було аж десять бесідників й кожноразово було припрошено говорити 10-15 минут найдовше, то чисельна публіка виставила до кінця й кожноразово промови нагороджувала гучними оплесками. Тов. Сембай, голова ніча, закрив його висловлюючи вдоволення, що кожний промовець вловив досить речево до своєї теми, а це є заपुरкою, що ми всіма вперед.

Того самого дня ввечерю відбувся величавий концерт, на якому теж виступали й промовці т. В. П. Никифорук з Вінніпегу, т. І. Клибановський з Вінніпегу і т. І. Клибановський з Вінніпегу і т. І. Клибановський з Вінніпегу.

Венародня бібліотека набуває понад 100 тисяч нових книжок. Отже для об'єднання бібліотек доведеться взяти ще друге приміщення. Тепер спішно добудовують новий будинок на території ІНО.

Остаточне питання про приміщення для найбільшої в Україні бібліотеки буде розв'язано, коли буде добудовано новий будинок Академії Наук (колишня Ольгінська гімназія) і частину старих приміщень Української Академії Наук передадуть бібліотеці.

НАША СПІЛКА З "КЛЮБОМ".

Читачи робітничий часопис "Укр. Роб. Вісти" можна справді подивити великі досягнення українського організованого робітництва в Канаді у всіх ділянках організаційно-освітньої праці. По найбагатших за кулках Канади українські робітники й фермери організуються, будують свої власні робітничо-фермерські осередки, заснують діточі школи і т. д.

В Харкові закрився третій Всеукраїнський з'їзд робітників мистецтва. З'їзд констатував зміцнення художньо-театральної справи на Україні. З'їзд доручив усім окрпрофорганізаціям допомагати органам НКОСвїти в справі дальшого розгортання сітки театрв на Україні. Чимало уваги у своїх постановках з'їзд звернув на оздоровлення акторського побуту.

ВІД СЛІВ ДО ДІЛА.

Одержавши листу на збирання фонду для будови У.Р.Д. в Торонто, я пішов поміж товаришів секціоніями, які радо і щиро жертвували, хто кілька змін.

Жертвували садиуючі товариші: По \$5.00: Ф. Матвійчук і Н. М. Ф.; І. Кузьо \$2.00; по \$1.00: Н. Шевчик, П. Федінак, М. Гамуляк, П. Довгун, П. Марцишин і М. Петрук.

Читачи кожне слово свого дорогого часопису "У.Р.В.", я немов на долоні бачу, що де і як робиться в наших робітничих організаціях. Свідомі частина українського робітництва працює завзято і ширю не тільки за себе, але й за всіх других, що досі остають байдуками до робітничої організації й преси і волять блукати одиноким або навіть висидуватися найзалежнішим ворогам працюючої класи, чим стати в організовані лади свідомого робітництва.

Коди-б то ми робітників стали всі разом плече в плече, коди-б взялися д науки й читання своєї преси, тоді певно вірашу краще було-б для

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БЕЗСОВІСНА СПЕКУЛЯЦІЯ НА ІМІГРАНТАХ.

Руен, Кве. В провінції Квебек є одна нещастя, а з нею й невідомість вважються найбільшими нашими ворогами, які не дозволяють нам пірати наші кайдани. Але це з певністю скоро наступить, коли кожний свідомий робітник щиро працюватиме в тім напрямі, щоб відкрити очі своїм незрячим ще товаришам. Найкраще це можна зробити через нашу пресу. Стараймося, щоб кожний робітник читав свою робітничу пресу, а тоді ми скоро дійдемо до щастя.

З НАГОДИ ПРОВІНЦІАЛЬНОГО З'ЇЗДУ.

Едмонтон, Алта. В п'ятницю, 15 квітня ц. р. ввечерю Секція Молоді відіграла славу літової опери М. Лисенка п. н. "Коза Дереза". Молодечкі артисти виконали в цій штуці надзвичайно добре, хоч штука ця досить трудна для виконання. Можна погулявати молодечку товаришам і товаришам за так вмілу гру в спів і побачити їм на майбутнє це кращих успіхів в подібних інших штуках.

Тому, що згадана діточа опера була надто коротка, щоб вповнити цілу програму цього вечора, то другу половину програми виконала друга група мандолінової оркестри, яка теж поспішала дуже гарно.

В позитивній програмі виступив з промовою представник від Ц.В.К. ТурфДім, алдермен т. В. Н. Колієник з Вінніпегу, якого пошу на сцені публіка привітала бурєю оплесків, даючи тимчасим вислів радості і за здобутків вінніпегського робітництва на політичній полі.

В суботу, 16 квітня Драмгурток відіграв історичну драму п. н. "Тарас Бульба під Дубном". Гра вийшла середньо-добре, бо поминувши добре виконали ролі деяких одиноків, гуртові сцени вийшли мило.

Хоч було аж десять бесідників й кожноразово було припрошено говорити 10-15 минут найдовше, то чисельна публіка виставила до кінця й кожноразово промови нагороджувала гучними оплесками. Тов. Сембай, голова ніча, закрив його висловлюючи вдоволення, що кожний промовець вловив досить речево до своєї теми, а це є заपुरкою, що ми всіма вперед.

Того самого дня ввечерю відбувся величавий концерт, на якому теж виступали й промовці т. В. П. Никифорук з Вінніпегу, т. І. Клибановський з Вінніпегу і т. І. Клибановський з Вінніпегу.

Венародня бібліотека набуває понад 100 тисяч нових книжок. Отже для об'єднання бібліотек доведеться взяти ще друге приміщення. Тепер спішно добудовують новий будинок на території ІНО.

Остаточне питання про приміщення для найбільшої в Україні бібліотеки буде розв'язано, коли буде добудовано новий будинок Академії Наук (колишня Ольгінська гімназія) і частину старих приміщень Української Академії Наук передадуть бібліотеці.

НАША СПІЛКА З "КЛЮБОМ".

Читачи робітничий часопис "Укр. Роб. Вісти" можна справді подивити великі досягнення українського організованого робітництва в Канаді у всіх ділянках організаційно-освітньої праці. По найбагатших за кулках Канади українські робітники й фермери організуються, будують свої власні робітничо-фермерські осередки, заснують діточі школи і т. д.

В Харкові закрився третій Всеукраїнський з'їзд робітників мистецтва. З'їзд констатував зміцнення художньо-театральної справи на Україні. З'їзд доручив усім окрпрофорганізаціям допомагати органам НКОСвїти в справі дальшого розгортання сітки театрв на Україні. Чимало уваги у своїх постановках з'їзд звернув на оздоровлення акторського побуту.

ВІД СЛІВ ДО ДІЛА.

Одержавши листу на збирання фонду для будови У.Р.Д. в Торонто, я пішов поміж товаришів секціоніями, які радо і щиро жертвували, хто кілька змін.

Жертвували садиуючі товариші: По \$5.00: Ф. Матвійчук і Н. М. Ф.; І. Кузьо \$2.00; по \$1.00: Н. Шевчик, П. Федінак, М. Гамуляк, П. Довгун, П. Марцишин і М. Петрук.

Читачи кожне слово свого дорогого часопису "У.Р.В.", я немов на долоні бачу, що де і як робиться в наших робітничих організаціях. Свідомі частина українського робітництва працює завзято і ширю не тільки за себе, але й за всіх других, що досі остають байдуками до робітничої організації й преси і волять блукати одиноким або навіть висидуватися найзалежнішим ворогам працюючої класи, чим стати в організовані лади свідомого робітництва.

Коди-б то ми робітників стали всі разом плече в плече, коди-б взялися д науки й читання своєї преси, тоді певно вірашу краще було-б для

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БЕЗСОВІСНА СПЕКУЛЯЦІЯ НА ІМІГРАНТАХ.

Руен, Кве. В провінції Квебек є одна нещастя, а з нею й невідомість вважються найбільшими нашими ворогами, які не дозволяють нам пірати наші кайдани. Але це з певністю скоро наступить, коли кожний свідомий робітник щиро працюватиме в тім напрямі, щоб відкрити очі своїм незрячим ще товаришам. Найкраще це можна зробити через нашу пресу. Стараймося, щоб кожний робітник читав свою робітничу пресу, а тоді ми скоро дійдемо до щастя.

З НАГОДИ ПРОВІНЦІАЛЬНОГО З'ЇЗДУ.

Едмонтон, Алта. В п'ятницю, 15 квітня ц. р. ввечерю Секція Молоді відіграла славу літової опери М. Лисенка п. н. "Коза Дереза". Молодечкі артисти виконали в цій штуці надзвичайно добре, хоч штука ця досить трудна для виконання. Можна погулявати молодечку товаришам і товаришам за так вмілу гру в спів і побачити їм на майбутнє це кращих успіхів в подібних інших штуках.

Тому, що згадана діточа опера була надто коротка, щоб вповнити цілу програму цього вечора, то другу половину програми виконала друга група мандолінової оркестри, яка теж поспішала дуже гарно.

В позитивній програмі виступив з промовою представник від Ц.В.К. ТурфДім, алдермен т. В. Н. Колієник з Вінніпегу, якого пошу на сцені публіка привітала бурєю оплесків, даючи тимчасим вислів радості і за здобутків вінніпегського робітництва на політичній полі.

В суботу, 16 квітня Драмгурток відіграв історичну драму п. н. "Тарас Бульба під Дубном". Гра вийшла середньо-добре, бо поминувши добре виконали ролі деяких одиноків, гуртові сцени вийшли мило.

Хоч було аж десять бесідників й кожноразово було припрошено говорити 10-15 минут найдовше, то чисельна публіка виставила до кінця й кожноразово промови нагороджувала гучними оплесками. Тов. Сембай, голова ніча, закрив його висловлюючи вдоволення, що кожний промовець вловив досить речево до своєї теми, а це є заपुरкою, що ми всіма вперед.

Того самого дня ввечерю відбувся величавий концерт, на якому теж виступали й промовці т. В. П. Никифорук з Вінніпегу, т. І. Клибановський з Вінніпегу і т. І. Клибановський з Вінніпегу.

Венародня бібліотека набуває понад 100 тисяч нових книжок. Отже для об'єднання бібліотек доведеться взяти ще друге приміщення. Тепер спішно добудовують новий будинок на території ІНО.

Остаточне питання про приміщення для найбільшої в Україні бібліотеки буде розв'язано, коли буде добудовано новий будинок Академії Наук (колишня Ольгінська гімназія) і частину старих приміщень Української Академії Наук передадуть бібліотеці.

НАША СПІЛКА З "КЛЮБОМ".

Читачи робітничий часопис "Укр. Роб. Вісти" можна справді подивити великі досягнення українського організованого робітництва в Канаді у всіх ділянках організаційно-освітньої праці. По найбагатших за кулках Канади українські робітники й фермери організуються, будують свої власні робітничо-фермерські осередки, заснують діточі школи і т. д.

В Харкові закрився третій Всеукраїнський з'їзд робітників мистецтва. З'їзд констатував зміцнення художньо-театральної справи на Україні. З'їзд доручив усім окрпрофорганізаціям допомагати органам НКОСвїти в справі дальшого розгортання сітки театрв на Україні. Чимало уваги у своїх постановках з'їзд звернув на оздоровлення акторського побуту.

ВІД СЛІВ ДО ДІЛА.

Одержавши листу на збирання фонду для будови У.Р.Д. в Торонто, я пішов поміж товаришів секціоніями, які радо і щиро жертвували, хто кілька змін.

Жертвували садиуючі товариші: По \$5.00: Ф. Матвійчук і Н. М. Ф.; І. Кузьо \$2.00; по \$1.00: Н. Шевчик, П.